

[Janne Normann]

eventuelt gennem et særligt udvalg, vil vi hilse det meget velkomment.

Vi er også interesseret i at høre nærmere om, hvad forslagsstillerne tænker sig med, at de praktiske virkninger for den private sektor af forslaget skal analyseres, og er det muligt at komme med en analyse heraf og vurdere, om lovforslag eventuelt kan udformes således, at man helt konsekvent kender følgerne for den private sektor, vil vi også se med velvilje på det, ligesom vi kan lide tanken om at udvide K- og EM-låneordningerne og ganske særligt, som vi har foreslået det efterhånden i årevis, at dele af dem skal forvaltes af Dansk Håndværks Finansieringsselskab.

Med hensyn til monopolloven er vi noget skeptiske. Der er tanker omkring monopolloven, som vi er velvilligt stemt over for, men de er nu ikke nævnt heri. Jeg tænker her særligt på, at forskningsudgifter skal kunne indregnes på flere varegrupper. Men vi må jo nok sige, at det er monopollovens opgave at imødegå monopoler og virksomheders væsentlige dominans på markedet, og just i disse dage må man jo sige at disse bestræbelser også må omfatte andelsselskaber, som jo ellers i deres fundament er noget, der meget tiltaler radikale hjerter. Men vi må altså sørge for, at monopolloven sætter os i stand til at imødegå monopoler og væsentlig dominans, og jeg er ikke sikker på, at det er en lempelse som her skitseret, der skal til.

Forslaget om udbygning af u-landsbistanden vil vi også meget gerne se med stor velvilje på. Det er da rigtigt, at u-landsbistand er noget, man først og fremmest yder af humanitære grunde, men kan den ydes, så den får en gunstig effekt for modtagerlandet, samtidig med at den gavner vores eget erhvervsliv, er det da kun et yderligere plus.

I det store og hele vil vi se med megen velvilje på dele af dette forslag, men er altså skeptiske over for de økonomiske konsekvenser.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal fatte mig i korthed, selv om forslaget øjensynlig er et tilløbsstykke.

Lad mig først sige, at jeg fornem, at skatteministeren var lidt højt oppe. Nu skulle lønmodtagerne betale, og alle andre skulle ikke betale. Man kan jo diskutere, hvem der

skal betale den første og den sidste ende. Vi kan jo altid sige, at i den sidste ende må det altid være lønmodtagerne, eller også kan vi sige, at i den første ende må det altid være erhvervslivet, for hvor skulle pengene ellers komme fra i dette samfund, om det ikke er dér, hvor man producerer tingene? Den eneste måde, vi får nogle værdier på, er vel ved at producere noget, og så kan det jo altid blive en standende diskussion, hvem der nu skal betale gildet.

For os har det altid været af betydning, at man fandt den nødvendige balance, idet vi ser vort erhvervsliv som en, jeg havde nær sagt guldhøne, som skal passes tilstrækkelig godt; den skal ikke overfodres, men den skal så sandelig heller ikke underfodres. Som jeg vist har sagt før, er enhver nok bekendt med hønseavl; hvis man ikke gør nogen af delene, bliver det småt med æglægningen, og sådan mener vi også det er med erhvervslivet. Man må finde en rimelig balance, således at der bliver produktionslyst og investeringslyst i erhvervslivet, for kun dette kan være til gavn for os alle. For os er det altså ikke et spørgsmål, om vi skal lægge ekstra byrder på lønmodtagerne. For os er det et spørgsmål om, hvorledes vi kommer erhvervslivet i møde på en måde, der kan sikre en udvikling i samfundet, som også vil være til gavn for lønmodtagerne. Vi mener, at der i det forslag, som her er lagt frem, i alt fald er væsentlige dele, som det burde være naturligt at diskutere i fællesskab partierne imellem i dette ting for netop at skabe en rimelig investerings- og produktionslyst i vort erhvervsliv.

Med hensyn til, hvad det koster, er det jo stadig væk sådan, at man siger: hvor tager vi pengene fra? Men gør vi ikke noget, bliver der færre penge at fordele. Får vi et mindre provenu ind her, kunne det jo være, at der senere hen blev et større provenu, fordi man producerer noget mere, og det må vel være det, der er ideen. Vi kan ikke altid sige: ja men det har vi ikke råd til. Netop ved at tage sig råd i den givne situation kunne det være, at vi i fremtiden fik råd til noget mere.

Så kan man endelig spørge, hvornår vi ser renteskatteordningen fra ministerens hånd. Der kunne eventuelt være nogle midler dér, som kunne komme erhvervslivet til gode.

Dyremose (KF):